

Jonavos rajono švietimo pagalbos tarnybos pedagoginės psichologinės pagalbos skyriaus smurto artimoje aplinkoje atpažinimo ir veiksmų, įtariant galima smurtą artimoje aplinkoje tvarkos aprašas
Priekas Nr. 2

SMURTO FORMOS IR SMURTO ATPAŽINIMO KRITERIJAI

1. Išskiriamos keturios smurto prieš vaikus formos: fizinis, psichologinis, seksualinis smurtas ir nepriežiūra. Prieš vaiką gali būti naudojamas vienos formos smurtas, tačiau dažniausiai pasitaiko keleto jų kombinacija, pvz., fizinis smurtas prieš vaiką naudojamas kartu su psichologiniu smurtu ar nepriežiūra. Smurtą artimoje aplinkoje galima atpažinti ne iš vieno, o iš kelių kriterijų, todėl būtina įvertinti smurto artimoje aplinkoje kriterijų visumą.

2. Fizinis smurtas gali pasireikšti:
  - 2.1. smūgiavimu, daužymu, spardymu, stumdymu;
  - 2.2. mušimu („tekšnojimu“, „pliaukšėjimu“ įvairiai daiktais (pvz.: ranka, diržu, batu ir pan.);
  - 2.3. purtymu, žnaibymu, draskymu, kandžiojimu;
  - 2.4. tampymu už plaukų ar ausų;
  - 2.5. smaugimu, kankinimu (pvz.: vertimu ilgą laiką stovėti nepatogioje padėtyje, karštyje ar šaltyje; vaiko burnos plovimu muilu ir pan.);
  - 2.6. uždarymu ir laikymu tamsoje (pvz.: rūsyje, spintoje ir pan.);
  - 2.7. deginimu (cigarečių gesinimo žymės, kitų įkaitintų daiktų nudeginimai ant kūno), plikymu vandeniu, badymu;
  - 2.8. ginklų ar kitų žalojančių daiktų naudojimu, t. y. tai, kas sukelia vaikui fizinį skausmą ir jį žaloja;
  - 2.9. kitais tyčiniais fiziniais veiksmais, sukeliančiais vaikui skausmą, darančiais žalą arba keliančiais pavojų jo gyvybei, sveikatai, raidai ar žalą garbei ir orumui.
3. Fizinis smurtas gali būti vienkartinis įvykis arba pasikartojantys, ilgą laiką besitęsiantys veiksmai. Fizinio smurto sukelta fizinė žala gali varijuoti nuo lengvo nubrozdinimo, mėlynių iki kaulų lūžių ar net gyvybei grėsmingų sužalojimų. Dažniausiai fizinis smurtas palieka žymes ant vaiko kūno, tačiau neretai apie patirtą traumą galima spręsti iš vaiko elgesio ar emocijų.
4. Fizinio smurto atpažinimo kriterijai:
  - 4.1. fiziniai požymiai:
    - 4.1.1. mėlynės arba kraujosruvos (pavienės ar daugybinės vienoje ar keliose vietose), panašaus dydžio, gali būti įvairių daiktų formų (virvės, diržo ir pan.), suaugusio įkandimo (dantų) žymės. Jos gydomos keičiasi nuo raudonos (0–2 dienų) – mėlynos (2–5 dienų) – žalsvos (5–7 dienų) – geltonos (7–10 dienų) – rudos (10–14 dienų) spalvos ir po 2–4 savaičių pranyksta;
    - 4.1.2. nudeginimai (pavieniai ar daugybiniai), nuplikymai įvairiose (matomose ar (ir) nepastebimose) kūno vietose, neturintys pagristo paaiškinimo;
    - 4.1.3. nušalimai (sutinusios, paraudusios kojos ar rankos), kuriems nėra pagristo paaiškinimo;
    - 4.1.4. įdrėskimai, išjovimai, nubrozdinimai ar randai, kuriems nėra įtikinamo paaiškinimo ar paaiškinimas nepagrūstas;
  - 4.1.5. burnos ertmės, pilvo ir krūtinės ertmės sužalojimai (kepenų, blužnies), kai tai nesusiję su medicinine būkle ar nėra patvirtinta sunkia netycine trauma, įgimtomis priežastimis;

4.1.6. stuburo sužalojimo požymiai (slankstelių pažeidimai, kaklo sužalojimas), kaukolės ertmės, kitų kaulų lūžiai (pavieniai ar daugybiniai), kai tai nesusiję su vaiko medicinine būkle (pvz.: trapių kaulų sindromu) ar netycine sunkia trauma, nėra paaiškinimo arba jis nepagrįstas;

4.1.7. tinklainės kraujosruvos ar akių sužalojimai, kai tai nesusiję su medicinine būkle ar nėra patvirtinta sunkia netycine trauma, įgimtomis priežastimis. Matomas kraujosruvos vaiko akių tinklainėse, dusimas, vėmimas yra sukrėsto vaiko sindromo pagrindiniai požymiai, kai vaikas labai stipriai kratomas, purtomas suaugusiojo; dažniausiai ši sindromą patiria kūdikiai iki 1 metų, tačiau jis gali pasitaikyti iki 2 metų amžiaus vaikams;

4.2. emociniai ir elgesio požymiai:

4.2.1. nerimastingumas, baimingumas;

4.2.2. tam tikrų asmenų, vietų baimė (pvz.: bijo tam tikrų suaugusiųjų, bijo grįžti namo);

4.2.3. savęs nuvertinimas (pvz.: sako, kad jis nevykėlis, jam nepavyks atliglioti užduočių);

4.2.4. perdėtas nuolankumas, paklusnumas;

4.2.5. agresyvumas (pvz., muša ar spardo savo augintinį arba tam tikrą asmenį);

4.2.6. nuotaikų kaita, impulsyvios reakcijos (pvz.: greitai įniršta, tranko daiktus ir staiga ima juoktis);

4.2.7. prislėgtumas (pvz.: nesišypso, nesijuokia);

4.2.8. padidintas jautrumas aplinkos dirgikliams (pvz.: išsigąsta staigiu kito asmens judesių, netikėtų garsų);

4.2.9. nemiga (pvz.: negali užmigti, sapnuoja košmarus);

4.2.10. valgymo sutrikimai;

4.2.11. atsiribojimas (pvz.: nenori įsitrukinti į bendrą grupės / klasės veiklą, nebendrauja su kitaais vaikais, lieka nuošalyje);

4.2.12. probleminis ir (ar) provokuojantis elgesys grupėje ar klasėje (pvz.: tyčia pažeidinėja taisykles, vagia, vartoja alkoholį);

4.2.13. vengiantis elgesys kasdienėje veikloje (pvz.: atsisako iki tol mėgtos veiklos);

4.2.14. nenoras eiti mokyklą, stipriai suprastęjė ugdymosi / mokymosi pasiekimai;

4.2.15. vengimas persirengti kūno kultūros pamokose, oro sąlygas neatitinkančių drabužių nešiojimas (tai gali būti bandymas slėpti mėlynes ar kitus kūno sužalojimus);

4.2.16. kitaais vaiko elgesio ar emocijų pokyčiais.

5. Psychologinis smurtas gali pasireikšti:

5.1. vaiko atstumimui, kai suaugusieji įvairiais būdais ir priemonėmis vaikui demonstruoja, kad jis yra nemylimas ir nepageidaujamas;

5.1.1. grubia vaiko kritika, menkinimu, „etikečių klijavimu“;

5.1.2. vaiko plūdimu, jo keikimu;

5.1.3. šaukimu ant vaiko;

5.1.4. vaiko žeminimu, menkinimu;

5.1.5. vaiko erzinimu ir šaipymusi iš jo protinių galių ar fizinės išvaizdos;

5.1.6. vaiko demonstruojamos meilės, dėmesio ar prisiliestimų atmetimu;

5.1.7. fiziniu ar emociniu vaiko apleistumu;

5.1.8. vaiko išskyrimu / atskyrimu nuo likusios šeimos dalies;

5.1.9. vaiko varymu iš namų;

5.1.10. vaiko neįleidimu namo, prisdengiant disciplinos tikslais ar baudimu;

5.2. vaiko ignoravimui, kai suaugusieji dėl savo emocinių ar kitokių problemų (pvz.: psichikos sutrikimo, alkoholio vartojimo ar kt.) nėra pajėgūs atliepti vaiko emocinių poreikių, negali parodyti vaikui prierašumo ar rūpintis juo, nesidomi vaiku, nesuteikia jam švelnumo ar nepripažįsta vaiko buvimo; suaugusieji fiziškai yra šalia vaiko, tačiau emociskai jie nėra prieinami:

5.2.1. nenuoseklus suaugusiojo atsakas ar jo nebuvinas į vaiko siekį užmegzti kontaktą;

5.2.2. nesirūpinimas vaiko fiziniais, socialiniais ir emociniai poreikiai;

5.2.3. nesidomėjimas vaiko interesais, veikla, mokyklos reikalais, draugais, jų nepripažinimas;

5.2.4. nelaikymas vaiko savu, jo nepripažinimas;

5.2.5. neužtikrinimas vaikui medicininės priežiūros, saugios, švarios aplinkos;

5.2.6. negebėjimas ar menkos pastangos apsaugoti vaiką nuo pavojingų ar žalingų jam situacijų;

5.3. vaiko terorizavimui, kai suaugusieji grasina, šaukia ar keikia vaikus, išskiria vieną vaiką iš kitų jį kritikuodami, bausdami ar išjuokdami, baugina fizine žala, palikimu ar net mirtimi:

5.3.1. perdėtu vaiko erzinimu, šaipymusi, rėkimu, keikimu;

5.3.2. grasinimu, vaiko arba kitų bauginimu, gąsdinimu vaiko akivaizdoje;

5.3.3. nenuspėjamu, nepagrįstu ir ekstremaliai intensyviu emocijų išliejimu ant vaiko;

5.3.4. žodiniai suaugusiojo grasinimu sužaloti vaiką, save ar kitus;

5.3.5. priešiškumu kitiems šeimos nariams;

5.3.6. nenuoseklį ir nepagrįstų reikalavimų vaikui kėlimu;

5.3.7. vaiko pašiepimu ir menkinimu kitų akyse;

5.3.8. grasinimu atskleisti asmeninę ar trikdančią informaciją apie vaiką;

5.4. vaiko izoliavimui, kai suaugusieji riboja vaiko galimybes įsitraukti / dalyvauti įvairiose veiklose kartu su bendraamžiais, atriboja vaiką nuo jo raidai būtinės emocinės, socialinės stimuliacijos:

5.4.1. vaiko palikimu vieno ar be priežiūros ilgą laiką;

5.4.2. draudimu vaikui bendrauti su bendraamžiais ar draugais;

5.4.3. vaiko atskyrimu nuo įvairios jam būtinės emocinės ir socialinės aplinkos;

5.4.4. reikalavimu vaikui nuolat būti namuose / kambaryste;

5.4.5. vaiko atrbojimu nuo žaidimų su bendraamžiais ir jį džiuginančių veiklų;

5.4.6. draudimu vaikui dalyvauti renginiuose, bendraamžiu ar šeimos susitikimuose, šventėse;

5.4.7. pernelyg griežtomis bausmėmis už vaiko amžiui įprastą elgesį;

5.4.8. vaiko skatinimu atsisakyti draugų ar socialinių kontaktų, kvietimų;

5.4.9. per didele vaiko atstovų pagal įstatymą globa ir atsargumu, dėl kurio ribojamas vaiko patyrimas ir mokymasis;

5.5. vaiko socialiniu tvirkinimu, kai suaugusieji palaiko, pritaria ar skatina vaiko dalyvavimą nusikalstamoje ar vaiko amžiaus neatitinkančioje veikloje, leidžia stebėti žiaurų elgesį su gyvūnais, žiūrėti netinkamo seksualinio turinio vaizdus:

5.5.1. vaiko skatinimu ar apdovanojimu už neetišką ar nelegalų elgesį (pvz.: vagystes, melavimą, tyčiojimą);

5.5.2. vaiko skatinimu užsiimti prostitutacija;

5.5.3. psichoaktyvių medžiagų parūpinimu vaikui arba jų vartojimu kartu su vaiku;

5.5.4. leidimu ar skatinimu įsitraukti į veiklas, kurios yra žalingos sau pačiam ar kitiems (pvz., lošimus);

5.6. vaiko išnaudojimu / eksplloatavimu, kai suaugusieji manipuliuoja vaiku ar verčia jį dalyvauti veiklose, neatitinkančiose vaiko raidos etapo ir poreikių, deleguoja jo amžiaus neatitinkančią atsakomybę:

5.6.1. vaiko raidos lygi, galimybes ir pajegumą viršijančiais suaugusiuju lūkesčiais;

5.6.2. vaiko vertimu dalyvauti jam nenorimoje veikloje be pagrįstos priežasties;

5.6.3. vaiko amžiaus neatitinkančiu reikalavimu prižiūrėti / rūpintis tam tikrais asmenimis;

5.6.4. vaiko kaltinimu, gėdinimu, smerkimu dėl kitų elgesio (pvz., tam tikro asmens girtavimo);

5.6.5. pernelyg aukštais lūkesčiais namų ruošos ar kasdienių pareigų vykdymo srityje;

5.6.6. unikalių vaiko temperamento ir asmenybės savybių neigimu ir kita.

6. Psichologinis smurtas – sunkiausiai atpažįstama ir nustatoma smurto prieš vaiką forma, nes ji nepalieka žymų ant vaiko kūno, jo pasekmės pasireiškia tik vėliau, be to, sunku nustatyti ribą tarp vaiko auklėjimo (nuolatinio būgštavimo dėl vaiko laisvalaikio, jo vertimo užsiimti tam tikra veikla ar pan.) ir smurto. Psichologiniams smurtui priskirtinas pastovus vaiko poreikių netenkinimas, nuolatinis vaiko atstovų pagal įstatymą bendravimo su vaiku pobūdis, kuris žalojančiai veikia vaiko asmenybę ir trikdo visavertę jo asmenybės raidą.

7. Psichologinio smurto atpažinimo kriterijai:

- 7.1. vaiko emociniai ir elgesio požymiai:
- 7.1.1. perdėtas meilumas, lipšumas su mažai pažistamais žmonėmis;
  - 7.1.2. pasitikėjimo savimi stoka, nerimastingumas, perdėtas atsargumas;
  - 7.1.3. artimo ryšio su vaiko atstovais pagal įstatymą stoka (pvz., nesidžiaugia, kai vaiko atstovai pagal įstatymą ateina pasiimti iš mokyklos);
  - 7.1.4. agresyvumas kitų vaikų ar gyvūnų atžvilgiu;
  - 7.1.5. vaiko amžiaus neatitinkančios žinios, kalba, elgesys (per daug suaugės arba pernelyg vaikiškas);
  - 7.1.6. sunkumai valdyti stipriasis emocijas, jų proveržius;
  - 7.1.7. atsiribojimas / atsitraukimas nuo tam tikro asmens;
  - 7.1.8. baimė, neapykanta tam tikro asmens atžvilgiu;
  - 7.1.9. socialinių įgūdžių stoka, mažai draugų;
  - 7.1.10. emocinis nebrandumas (lyginant su bendraamžiais);
  - 7.1.11. mikčiojimas, apsunkinta kalba;
  - 7.1.12. psichosomatiniai skundai (galvos, pilvo skausmai, pykinimas);
  - 7.1.13. nevalingas šlapinimasis ir tuštinimasis;
  - 7.1.14. depresija, uždarumas;
  - 7.1.15. save žalojantis elgesys: alkoholio vartojimas, pjaustymasis, suicidiniai bandymai;
  - 7.2. psichologinį smurtą prieš vaiką padeda atpažinti suaugusiuju, psichologiškai smurtaujančių prieš vaiką, elgesio požymiai:
    - 7.2.1. nepagarbos vaikui demonstravimas;
    - 7.2.2. negatyvūs pasisakymai apie vaiką;
    - 7.2.3. emocijų vaiko atžvilgiu nerodymas, vengimas vaiką paliesti, apkabinti;
    - 7.2.4. nesirūpinimas medicininiais vaiko poreikiais;
    - 7.2.5. vaiko pravardžiavimas, viešas jo žeminimas;
    - 7.2.6. nuolatiniai grasinimai vaikui sukelti fizinę žalą arba vaiko vertimas stebeti kaip smurtaujama prieš jo mylimą asmenį ar gyvūną;
    - 7.2.7. nerealistinių lūkesčių vaiko atžvilgiu puoselėjimas;
    - 7.2.8. vaiko išnaudojimas namuose kaip tarno ar tam tikro asmens mažesniems vaikams prižiūrėti;
    - 7.2.9. vaiko įtraukimas į „suaugusiuju reikalus“, pvz.: skyrybas, tam tikrų asmenų tarpusavio konfliktus. - 8. Seksualinis smurtas prieš vaiką gali pasireikšti:
    - 8.1. seksualiniai santykiai su prasiskverbimu (analiniai, vaginaliniai, oraliniai);
    - 8.2. daiktų kišimu į lytinus organus;
    - 8.3. vaiko glostymu, lietimu, bučiavimu, masturbavimu siekiant seksualiai pasitenkinti;
    - 8.4. vertimu glostyti ar masturbuoti tam tikrą asmenį, bučiuoti, čiulpti, kandžioti jo lytinis organus;
    - 8.5. lytinių organų demonstravimu vaikui;
    - 8.6. vertimu ar siūlymu vaikui nusirenginėti, masturbuotis tam tikro asmens akivaizdoje;
    - 8.7. vaiko įtraukimu į pornografinę veiklą ar prostitutuciją;
    - 8.8. seksualinio pobūdžio kalbomis su vaiku, nepadorių gestų, pornografinio turinio medžiagos demonstravimu vaikui siekiant seksualinių tikslų. - 9. Seksualinio smurto atpažinimo kriterijai:
    - 9.1. fiziniai požymiai:
    - 9.1.1. nėštumas;
    - 9.1.2. lytinis keliu plintančios infekcijos;
    - 9.1.3. podinės kraujosruvos, nubroždinimai išorinių lytinių organų, krūtų, sėdmenų, vidinių šlaunų paviršių srityje, kurių negalima paaškinti atsitiktine trauma;
    - 9.1.4. nepaaiškinamas kraujavimas iš išorinių lytinių organų, makšties;
    - 9.1.5. patinimai, skausmas, niežėjimas analinėje ar išorinių lytinių organų srityje;
    - 9.1.6. skausmingas šlapinimasis;

- 9.1.7. sunkumai sėdint ar vaikštant;
- 9.1.8. suplėšyti, dėmėti ar kruvini drabužiai;
- 9.1.9. sutrikęs miegas, valgymo sutrikimai;
- 9.2. emocijų ir elgesio požymiai:
  - 9.2.1. nuolatinis savo genitalijų lietimas, trynimas (net iki skausmo);
  - 9.2.2. viešas masturbavimas, nesiliaujantis net ir vaiką sudrausminus;
  - 9.2.3. vaiko amžiaus neatitinkančios seksualinės žinios, atviras įvairių seksualinių dalykų klausinėjimas (net ir nepažįstamų žmonių);
  - 9.2.4. seksualinio turinio žaidimai; žaidžiant demonstruojama agresija, priešiškumas savo arba priešingai lyčiai;
    - 9.2.5. lytinio akto su kitais vaikais, gyvūnais ar žaislais imitavimas;
    - 9.2.6. daiktų kišimas sau ar kitiems į vaginą, užpakalį;
    - 9.2.7. nusirenginėjimas nuogai arba įkyrūs prašymai, kitų nurenginėjimas;
    - 9.2.8. savo kūno gėdijimasis / nekentimas / bjaurėjimasis juo;
    - 9.2.9. suaugusiojo lietimas, „gundymas“, įmantrus, provokuojantis elgesys;
    - 9.2.10. vengimas nusirengti prie kitų žmonių (pvz., per kūno kultūros pamokas);
    - 9.2.11. susivaržymas, susikaustymas, įtampa judant, žaidžiant, sportuojant;
    - 9.2.12. įtampa, sustingimas, baimė būti suaugusių žmonių liečiamu, keliamu, apkabinamu, sodinamu ant kelių;
    - 9.2.13. tam tikrų konkrečių vietų baimė, vengimas (pvz.: vonios ar tualeto kambario, tamsių vietų);
    - 9.2.14. seksualinio turinio detalių, simbolių piešimas;
  - 9.3. vaikams, patiriantiems seksualinį smurtą, gali pasireikšti ir kiti, nespecifiški požymiai, kurie galimi ir esant kitokio pobūdžio problemoms:
    - 9.3.1. pernelyg nuolankus, paklusnus elgesys;
    - 9.3.2. socialinių kontaktų vengimas, izoliacija;
    - 9.3.3. nesidomėjimas iki tol mėgta veikla;
    - 9.3.4. artumo, intymumo, fizinio kontakto baimė;
    - 9.3.5. dėmesio koncentravimo sunkumai;
    - 9.3.6. nepasitikėjimas suaugusiais;
    - 9.3.7. konkrečių asmenų baimė ar baimė likti vienam su tam tikru asmeniu;
    - 9.3.8. depresija, suicidiniai bandymai;
    - 9.3.9. agresyvus elgesys;
    - 9.3.10. apetito sutrikimai;
    - 9.3.11. miego sutrikimai, naktiniai košmarai, baimė eiti miegoti;
    - 9.3.12. regresyvus elgesys;
    - 9.3.13. piktnaudžiavimas psichoaktyviomis medžiagomis.
- 10. Seksualinis elgesys yra normali vaiko raidos dalis. Tam, kad būtų galima įtarti / atpažinti seksualinį smurtą prieš vaiką, yra svarbu žinoti vaikų seksualumo raidą ir skirtiniems vaiko raidos etapams būdingą seksualinį elgesį. Rekomendacijų 1 priede pateikiami skirtingo amžiaus vaikų normalaus ir susirūpinimą keliančio seksualinio elgesio pavyzdžiai.
- 11. Nepriežiūra gali pasireikšti:
  - 11.1. fiziniu aplieistumu: nesirūpinama vaiko maistu (ar jis nemaitinamas), apranga, higiena (pvz.: verčiamas vaikščioti purvinais, prasmirdusiais drabužiais), fizine sveikata (pvz.: ne pagal vaiko fizines jėgas skiriami namų ruošos darbai, susirgus nekviečiamas gydytojas, neperkami vaistai), saugia aplinka (pvz.: vaikas išvejamas iš namų, paliekamas mokykloje po darbo valandų, gyvena šaltuose namuose, paliekamas ilgą laiką be suaugusiųjų priežiūros);
  - 11.2. emociniu aplieistumu: netenkinami vaiko psichologiniai poreikiai (pvz.: nebendraujama su vaiku, nesidomima jo interesais);
  - 11.3. socialiniu aplieistumu: nesirūpinama vaiko išsilavinimu, socializacija.
- 12. Nepriežiūros atpažinimo kriterijai:

- 12.1. vaikas per menkai lyginant su savo bendraamžiais fiziškai išsivystęs (pvz., mažo svorio, ūgio), kai tam nėra medicininių priežasčių;
- 12.2. netvarkinga vaiko išvaizda – murzinas, purvini drabužiai, suplyšusi avalynė;
- 12.3. vaiko apranga neatitinkanti sezono, oro sąlygų;
- 12.4. vaiko dantys išgedę ir netaisomi, negydomos burnos ertmės ligos;
- 12.5. vaikas mieguistas, sunkiai susikaupia, apatiškas;
- 12.6. vaikas nuolat alkanas, vagiliauja maistą;
- 12.7. vaikas neturi būtiniausią mokyklinių priemonių;
- 12.8. vaikas gali vagiliauti įvairius daiktus iš mokyklos, grupės / klasės vaikų;
- 12.9. vaikas nereguliariai lanko mokyklą, vaiko teisėti atstovai pagal įstatymą nesilaiko, pažeidžia mokyklos vidaus tvarkos taisykles (pvz.: vaikas pernelyg vėlai / anksti atvedamas, „pamirštama“ jį pasiimti nustatytu laiku; vėluoja į pamokas, praleidžia jas be pateisinamos priežasties);
- 12.10. vaiką atveda ar pasiima iš mokyklos jam mažai pažįstami, nuolat vis kiti, neblaivūs, netinkamai besielgiantys suaugusieji;
- 12.11. vaikas pastebimas elgetaujantis, valkataujantis po pamokų;
- 12.12. vaikas neturi socialių įgūdžių ar jie nepakankami jo amžiui;
- 12.13. žemas savęs vertinimas, vaikas – itin paklusnus;
- 12.14. vaikas turi žalingų įpročių.
13. Smurtas artimoje aplinkoje gali pasireikšti ir kitomis formomis ir (ar) požymiais.
-